

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: OTR Recycling s.r.o., IČO 28335830
sídlem Kostelanská 2128, 686 03 Staré Město

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 12. 2018, č. j. 56698/18/5000-10470-700938, č. j. 56704/18/5000-10470-700938, a č. j. 56705/18/5000-10470-700938,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2018, č. j. 56698/18/5000-10470-700938, žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí – platební výměr č. 45/2018 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ze dne 11. 4. 2018, č. j. 554978/18/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 1“), vydaný Finančním úřadem pro Zlínský kraj (dále jen „finanční

úřad“ či „správce daně“). Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2018, č. j. 56704/18/5000-10470-700938, žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí – platební výměr č. 46/2018 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ze dne 11. 4. 2018, č. j. 555001/18/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 2“), vydaný správcem daně. Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2018, č. j. 56705/18/5000-10470-700938, žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí – platební výměr č. 46/2018 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ze dne 11. 4. 2018, č. j. 555049/18/3300-31472-702802 (dále jen „platební výměr č. 3“), vydaný správcem daně. Jednotlivými platebními výměry byl žalobci podle § 44a odst. 8 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyměřena penále za prodlení s odvody za porušení rozpočtové kázně, a to platebním výměrem č. 1 ve výši 43 907 452 Kč, platebním výměrem č. 2 ve výši 4 659 265 Kč a platebním výměrem č. 3 ve výši 3 462 918 Kč.

2. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že žalobci byly na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace poskytnuty dotace ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které měly být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie. Finanční úřad zahájil u žalobce daňovou kontrolu ve věci zjištění skutečností rozhodných pro případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle rozpočtových pravidel. Předmětem daňové kontroly byla kontrola podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Na základě kontrolního zjištění bylo prokázáno, že žalobce v případě všech poskytnutých dotací 1) nepoužil poskytnuté finanční prostředky pro financování způsobilých výdajů, které odpovídají cenám v místě a čase obvyklým, 2) při výběrovém řízení zvýhodnil vítězného uchazeče poskytnutím informací, které ostatním dodavatelům ani potenciálním uchazečům nemohly být známy, 3) sdělil SFŽP nepravdivé, zkreslené a neúplné informace týkající se skutečností, kterými se rozhodnutí o poskytnutí dotace zabývá, 4) v průběhu realizace projektu porušil Směrnici MŽP a Závazné postupy, 5) nedodržel povinnost po celou dobu realizace projektu dodržovat politiky Evropské unie, zejména pravidla hospodářské soutěže, platné předpisy upravující veřejnou podporu a pravidla zadávání veřejných zakázek. Uvedenými postupy došlo k porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně platební výměry č. 64/2017, č. 65/2017 a č. 66/2017, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně. V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 64/2017, č. j. 1826712/17/3300-31472-702802, ze dne 10. 10. 2017 ve výši 44 106 452 Kč, č. 65/2017, č. j. 1826722/17/3300-31472-702802, ze dne 10. 10. 2017 ve výši 4 659 265 Kč a č. 66/2017, č. j. 1826726/17/3300-31472-702802, ze dne 10. 10. 2017 ve výši 3 499 300 Kč. Z uvedeného vyplývá, že došlo k naplnění skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně, a do dne vydání platebních výměrů č. 1, 2 a 3 nebyl odvod za porušení rozpočtové kázně uhrazen, byly tak splněny všechny předpoklady pro vydání platebních výměrů na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný se ztotožnil se závěry správce daně, že platební výměry byly vydány v souladu se zákonem.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby všechna napadená rozhodnutí žalovaného i platební výměry správce daně zrušil.

4. Žalobce předně uvedl, že ani jemu, ani jeho obecnému zmocněnci (trvale bytem na Slovensku), nebyla doručena zpráva o daňové kontrole, o níž správce daně nesprávně uvádí, že byla doručena dne 9. 10. 2017. Tuto skutečnost žalobce ověřoval i prostřednictvím České pošty a Slovenské pošty. Daňová kontrola tak není formálně ukončena a žalobce neměl možnost se s jejím obsahem seznámit. O dané zprávě o daňové kontrole nemá žalobce žádné povědomí a v jeho datové schránce se nenachází a ani nenacházela.
5. Dle názoru žalobce jsou skutková zjištění žalovaného neúplná, nepřesná a zavádějící, přičemž žalovaný ze skutkových zjištění vyvozoval pouze závěry v neprospěch žalobce, aniž by tyto byly postaveny najisto. Žalobce odkázal na svá tvrzení uváděná v dosavadním řízení.
6. Žalobce namítal, že pokud byla prováděna určitá sondáž cen jednotlivých dodávek technologie, tak dodavatel nemohl být zvýhodněn, neboť kdokoliv jiný tuto sondáž mohl provádět, přičemž se jedná o specifickou technologii, kterou vyrábí jen několik výrobců. Kterýkoli z vážných zájemců o veřejnou zakázku mohl činit stejné činnosti a dospěl by ke stejnému výsledku jako žalobce.
7. Žalovaný podle názoru žalobce nezohlednil, že žalobce věnoval spoustu času a finančních prostředků funkčnosti technologie, než se mu podařilo vybudovat funkční celek. Žalovaný nepřihlédl k tomu, že žalobce zbudoval, i když o něco později, unikátní technologii, která je funkční, tedy že prostředky poskytnuté dotace byly zcela využity k účelu poskytnutí. Žalobce uvedl, že poskytovatel dotace v průběhu probíhajícího trestního stíhání prohlásil, že pokud by žalobce požádal o prodloužení termínu dokončení projektu, bylo by jeho žádosti vyhověno, neboť podstatné je naplnění smyslu daného projektu. Podle žalobce je zvláštní, že žalovaný tuto skutečnost nevyhodnotil mezi důkazy.
8. Žalobce namítal, že závěr žalovaného, že kupní cena dle uzavřených smluv se zhotovitelem je nadhodnocená, nemá oporu v provedeném dokazování. Pouze z přeprodeje zboží mezi několika subjekty podle jeho názoru k tomuto závěru dospět nelze, neboť sjednaná cena ve smlouvách zahrnovala i přepravu technologického zařízení na místo plnění, montáž technologického zařízení, včetně vytvoření jeho nosných konstrukcí a pracovních plošin, zprovoznění technologického zařízení, propojení technologického zařízení vybudovanou elektroinstalací a zaškolení obsluhy, zatímco cena od výrobce obsahovala pouze cenu daného zboží.
9. Podle žalobce je třeba zdůraznit, že žalovaný teprve po důsledné kontrole, že technologie je funkční, umožnil vrátnu DPH. Lze se domnívat, že by takto neučinil, pokud by technologie funkční nebyla. Funkčnost technologie potvrzuje i to, že tato vyrábí i v současné době.
10. Žalobce namítal, že nikoho při výběru dodavatele nezvýhodnil, neboť nikomu nebránil zúčastnit se veřejné zakázky. Pokud by některý z uchazečů požádal o poskytnutí dodatečných informací, tak by mu je žalobce poskytl. Žalobce uvedl, že žádný z tehdejších jednatelů žalobce neměl s jednatelem společnosti AB Technology, s.r.o., jiné než obchodní kontakty, před navázáním obchodní spolupráce se neznali. Žalovaný podle něj nezohlednil, že společnost AB Technology, s.r.o., byla jako hlavní dodavatel vybrána na základě řádného výběrového řízení, které nepochybnil ani audit Ministerstva financí.

Závěr žalovaného o zpochybnění výběrového řízení není podle názoru žalobce náležitě odůvodněn a v této části považuje žalobce odůvodnění rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

11. Z uvedených důvodů podle žalobce nebyly v daném případě naplněny podmínky pro doměření daně.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve zdůraznil, že se žalobní námitky povětšinou směřují proti vyměření samotného odvodu za porušení rozpočtové kázně. Jelikož bylo ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně vedeno samostatné řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Af 92/2018, odmítl se žalovaný k těmto námitkám vyjadřovat.
13. K námitce nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí pro nedostatek důvodů žalovaný uvedl, že musí vycházet při svém rozhodování z presumpce správnosti rozhodnutí, v tomto případě platebních výměrů na odvod za porušení rozpočtové kázně. Zákonným předpokladem pro vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně dle § 44a odst. 8 rozpočtových pravidel je jednak naplnění skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně a také prodlení s odvodem za toto porušení. K tomu je zapotřebí podotknout, že naplnění skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně a výše vyměřeného odvodu za porušení rozpočtové kázně bylo konstatováno ve zprávě o daňové kontrole, která byla podkladem pro vydání platebních výměrů na odvod. Platební výměry na odvod pak byly následně potvrzeny rozhodnutími o odvolání. Výpočet vyměřeného penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je uveden v příloze č. 1 napadených rozhodnutí a žalobce proti tomuto výpočtu nepodává žádné námitky. V daném případě představuje vydání napadených rozhodnutí zákonnou povinnost správce daně, která mu plyne přímo z rozpočtových pravidel. Tato svá tvrzení žalovaný podpořil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 4 Afs 57/2016-32 (všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), ze kterého mimo jiné vyplývá, že „[u]stanovení § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech finančním orgánům neposkytuje prostor pro správní uvážení, zda vůbec, popřípadě, v jaké výši uloží penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Naopak, jedná se o příkazovou normu, kterou byly finanční orgány povinny aplikovat.“
14. Žalovaný vyjádření uzavřel s tím, že měl povinnost při posuzování zákonnosti platebních výměrů na penále zkoumat pouze existenci pravomocného titulu, na základě něhož byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně, zda došlo k prodlení s odvodem za toto porušení a správnost výpočtu výše penále. Žalovaný je toho názoru, že všechny skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o odvolání posoudil a napadená rozhodnutí řádně odůvodnil, a proto napadená rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.
15. Žalovaný má za to, že podaná žaloba je s ohledem na výše uvedené nedůvodná. Napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

16. Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadená rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. s. ř. s.
17. Z obecného hlediska pak soud předesílá, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu rozhodnutí soudu; řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční. Je-li tedy žaloba kuse

zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Žalobce uplatnil totožnou žalobní argumentaci, kterou uplatnil již v žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvolání proti platebním výměrům za porušení rozpočtové kázně, tedy rozhodnutím, která předcházela nyní projednávané věci (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 92/2018-68).

18. Předně se soud zabýval žalobní námitkou o nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí je dle soudu srozumitelné, strukturované a dostatečně odůvodněné. Žalovaný reagoval na všechny odvolací námitky, se kterými se řádně vypořádal. Napadená rozhodnutí proto nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
19. Předmětem soudního přezkumu jsou platební výměry na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve spojení s rozhodnutími žalovaného, který je potvrdil.
20. Správce daně penále stanovil podle § 44a odst. 8 rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 19. 2. 2015. Podle uvedeného ustanovení platilo, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b). Příjemce penále je stejný jako příjemce odvodu s výjimkou případů, kdy je příjemcem odvodu Národní fond. V těchto případech je příjemcem penále státní rozpočet [§ 6 odst. 1 písm. n)]. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 500 Kč, se nevyměří.
21. Podle § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, se daní rozumí i odvod za porušení rozpočtové kázně. Penále je ve vztahu k porušení rozpočtové kázně sekundárním nárokem, který je existenčně spjat s povinností provést odvod za porušení rozpočtové kázně, má tedy akcesorickou povahu. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33, bod 13, konstatoval, že „[p]enále je zákonem o rozpočtových pravidlech koncipováno jako nárok závislý na odvodu za porušení rozpočtové kázně, který stíhá příjemce dotace, jenž je v prodlení s provedením odvodu. Svým charakterem tedy jde o úrok z prodlení, který z povahy věci je vždy příslušenstvím hlavního nároku“ (shodně srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 6 As 126/2014-44). Platební výměr na penále za prodlení odvodu má charakter deklaratorního rozhodnutí. Povinnost platit penále vzniká přímo ze zákona a správce daně a žalovaný nejsou nadáni správním uvážením ohledně uložení penále a jeho výše (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Afs 1/2011-82, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33).
22. Zásadně platí, že v rámci přezkumu rozhodnutí o stanovení penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně není soud oprávněn zabývat se námitkami, kterými žalobce brojí proti vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu a Národního fondu. Rozsah soudního přezkumu platebního výměru na penále za prodlení s odvodem je limitován. V takovém řízení se (pouze) zjišťuje, zda existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, zda je penále počítáno za každý den prodlení ode dne, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, konče

dnem odvedením prostředků jeho platbou, zda je použita správná sazba penále a zda bylo penále stanoveno nejvýše do částky uloženého odvodu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004-62, publikovaný pod č. 1182/2007 Sb. NSS, dále ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, či ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45).

23. Soud se proto nemohl zabývat námitkami žalobce týkajícími se zákonnosti samotného vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Jak soud již výše zmínil, žalobní body jsou shodné s těmi, které uplatnil žalobce ve správní žalobě proti platebním výměrům na odvod za porušení rozpočtové kázně, ovšem soud jim nepřisvědčil. Rozsudkem ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 92/2018-68, soud zamítl žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24404/18/5000-10470-700938, ze dne 29. 5. 2018, č. j. 24842/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27028/18/5000-10470-700938, a ze dne 28. 5. 2018, č. j. 24721/18/5000-10470-700938, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 12. 6. 2018, č. j. 27037/18/5000-10470-700938, a konstatoval, že odvod za porušení rozpočtové kázně byl žalobci vyměřen v souladu se zákonem. Opakované vypořádání námitek vztahujících se k vyměření odvodu by se v nynějším řízení, v němž je přezkoumávána zákonnost vyměření penále (nikoliv odvodu), míjelo s předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Ohledně těchto námitek proto soud žalobce odkazuje na rozsudek č. j. 29 Af 92/2018-68, v němž byla jeho argumentace o nezákonnosti vyměření odvodu vypořádána.
24. Ve vztahu k samotnému penále žalobce neuplatnil žádné konkrétní výhrady, kterými by mohl zákonnost stanovení penále zpochybnit. Zákonná podmínka pro vyměření penále, tedy existence pravomocného rozhodnutí o vyměření odvodu podle § 44a odst. 4 rozpočtových pravidel, byla splněna. Námitky zpochybňující zákonnost vyměření odvodu pak v tomto řízení nemohou být relevantní. Totéž se týká i žalobcova dále nerozvedené a nedoložené tvrzení o nedoručení zprávy o daňové kontrole (nad rámec věci však soud ověřil dle obsahu správního spisu a příslušné elektronické doručenky, že zpráva o daňové kontrole ze dne 6. 10. 2017, č. j. 1720608/17/3300-31472-702802, byla doručována žalobcovu obecnému zmocněnci do datové schránky, a to se dnem doručení 9. 10. 2017, kdy se do datové schránky měla přihlásit oprávněná osoba; i kdyby žalobce danou skutečnost zpochybňoval relevantnějším způsobem, nemohlo to však mít, jak již bylo řečeno, na nynější věc žádný vliv).
25. Krajský soud tak nezjistil žádnou vadu, jež by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. To se týká jak důvodů pro vydání platebních výměrů č. 1, 2 a 3 a následně napadených rozhodnutí žalovaného. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Závěr a náklady řízení

26. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad

rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročež mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. března 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu